یادداشت

خانه؛ محل کار جدید!

حضور در محل کار دیگر معنایی تداوم دورکاری در آینده قطعی بخطر می‌رسد. ویروس همه‌گیر کروناکه به دورکاری از منزل متجر شده تنگاه صاحبان کسب‌وکارها را به روش‌های جدیدی از کار معطوف کرده است. برخی از شرکت‌های بزرگ برای همیشه به کارمندان اجازه دورکاری دادند. در حالی که بعضی از سازمان‌ها اعلام کردند قصد دارند فضای اداری را کوچک کنند. شاید مفهوم استخدام هفت هزار نفر در یک سازمان مربوط به گذشته بود. برخی از کسب‌وکارهای مهم دنیا در حال حاضر توسط افرادی از منزل اداره می‌شود. پس جای تعجب نیست که عاقبت دفاتر کاری، مبهم و نامشخص است. اما آیا این شرایط واقعا بهترین وضعیت برای کارفرمایان و کارمندان است؟ در کوتاه‌مدت شاید این گونه و بالقع همه باشد. از طرفی به کسب‌وکارها توصیه می‌شود که در صورت امکان فعلا کارها را از منزل سر و سامان دهند. بااین وجود، برای طولانی‌مدت، دلایل قانع‌کننده‌ای وجود دارد که چرا کارها بهتر است در دفاتر انجام شود.

پذیرفتن دورکاری: پیش از شیوع ویروس کرونا، بسیاری از کسب‌وکارها در حال بررسی تقاط مثبت و منفی دورکاری بودند. طبق بررسی‌هایی که سال گذشته بر روی ۲هزار کارمند انجام شد، دورکاری انتخاب یک‌سوم از کارمندان بود. اکنون، به بسیاری از سوالاتی که پیش‌تر مدتها درگیر پاسخگویی به آنها بودند، یک‌شبه پاسخ داده شده است. آیا کسب‌وکارها را می‌توان از راه دور مدیریت کرد؟ می‌توان به کارمندان اعتماد داشت تا از خانه کار کنند؟ آیا در این صورت، بازده خوبی خواهد داشت؟ شرکت‌سنجی‌های بسیار تمثال می‌دهد که پاسخ به تمام این سوالات مثبت بوده است. کارکنان باور دارند که عملکردشان در هر دو محیط یعنی خانه و دفتر، خوب و یکسان است. طبق تحقیقات انجام شده، مدیران و ۷۰ درصد از کارمندان از شرایط موجود راضی هستند. کارمندان قبول دارند با دورکاری نه‌تنها در زمان صرفه‌جویی می‌شود بلکه دیگر مجبور نیستند روزانه مسافت زیادی را طی کنند. همچنین می‌توان به‌جای هزینه رفت و آمد و تهیه غذا در محل کار، مبالغی را پس‌انداز کرد و انعطاف‌پذیری بیشتری داشت. هرچند که این موارد تنها بخشی از تکات مثبت دورکاری است.

بالا بردن سلامت روحی و اجتماعی: کارمندان بیشتر از اینکه درباره مزایای دورکاری صحبت کنند، به احساس تنهایی و انزوا اشاره می‌کنند. مطالعات نشان می‌دهد بیش از نیمی از کارمندان در حدود ۵۱ درصد در شرایط دورکاری احساس تنهایی می‌کنند. این احساسات بدون شک با اقدامات فاصله‌گذاری اجتماعی کنونی، تشدید می‌شود اما حتی پیش از شروع همه‌گیری کرونا، احساس تنهایی از گرفتاری‌های معمول مشترک کارمندان دورکار بود که تاثیرات منفی بر عملکرد آنها داشت. کارمندان، دانشگ حضور یافتن در محل کار، صحبت کردن دوستانه با همکاران، همچنین گشتن و تفریح در شهر هستند. هنگامی که در دفتر مشغول به کار هستید، ایجاد تفکیک سالمی بین کار و اوقات فراغت به مراتب آسان‌تر است. اما این تمایز زمانی که از منزل کار می‌کنید تامشخص و سخت است. درصد کمی از کارمندان دفتر لوکس و خصوصی برای دورکاری در منزل دارند و برای بسیاری هم دفتر کار، مرکز اجتماعی مهمی است. سازمان‌ها تلاش کردهاند تا جنبه‌های اجتماعی کار را از طریق روش‌های مجازی و انجمن‌های کتاب اتلاین حفظ کنند. اما این روش‌ها هیچ کدام جایگزین ارتباطات عمیق رودررو نخواهندبود.

ارتباط، همکاری و خلاقیت پیشرفته: روش‌های همکاری آنلاین در دوران بحران، بسیار حیاتی است و این امکان را فراهم کردهاند تا کسب‌وکارها به ارتباط و همکاری خود ادامه دهند. جلسات مجازی همانند جلسات حضوری بی‌واسطه تیستند. برقراری و ایجاد ارتباط رودررو بسیار آسان‌تر است. کارمندان ترجیح می‌دهند تا روابط بهتری را به‌طور مستقیم و حضوری با یکدیگر و مشتریان برقرار کنند. زمانی که رودررو با افراد صحبت می‌کنید متوجه منظور دقیق، زبان بدن، نشانه‌های غیرکلامی و حالات روحی و عاطفی طرف مقابل می‌شوید و می‌توانید شرایط را ارزیابی کرده و پاسخ‌های مناسب بدهید. ارتباط نزدیک همچنین باعث افزایش خلاقیت می‌شود در دنیای تبلیغات، بسیاری از همکاری و در کنار یکدیگر بودن رشد و پیشرفت می‌کنند بنابراین هنوز به دفاتری برای انجام کار، نیاز خواهیم داشت. علی‌ترین ایدهها انقلاب زمانی که انتظار تقارید به ذهن خطور می‌کنند. برای مثال، حضور در بخش‌های مختلف و برخورد با کارکنان در محل کار بیشتر موجب شکوفایی خلاقیت می‌شود تا برقراری مکالمات ویدئویی برنامه‌ریزی شده. هیچ جایگزینی برای مطرح کردن سوال از همکاران به‌صورت حضوری وجود ندارد که بسیار سریع‌تر و موثرتر از ارسال پیغام از طریق اپلیکیشن‌های تصیشده روی تلفن همراه یا کامپیوتر است.

ارتقای سطح تولید: اکثر کارمندان می‌توانند از خانه به‌طور مفید دورکاری کنند. هر چند که، همه از وضعیت مناسبی برخوردار نیستند. طی بررسی‌های انجام شده بر روی تعداد بسیاری از کارمندان تعاوقوت در کشورهای استرالیا، آلمان، ژاپن، انگلستان و آمریکا، بیش از نیمی از افراد میز اختصاصی، کامپیوتر یا لپ‌تاپ و ارتباط اینترنتی معتبر و حتی محل مناسبی در خانه به‌عنوان محل کار در اختیار ندارند. در صورتی که در محیط دفتر، به احتمال زیاد به شرایط بیشترفته‌تر و ارتباط سریع‌تر با پشتیبانی فنی دسترسی دارند. در بسیاری موارد، کار در دفتر به معنی اختلال کمتر و کارآیی بیشتر است. یافتن فضایی دتج برای داشتن تمرکز ذهنی و جسمی برای انجام کارها برای برخی از افراد به‌ویژه والدین شاغل چالش جدی و مهمی به‌شمار می‌رود.

آینده ترکیبی: جای شک نیست که همه‌گیری ویروس کرونا، مفهوم کار کردن را تغییر داده است و تاثیرات تلاشی از آن در جهاین برای سال‌ها بر جای خواهد ماند. البته این به معنای از بین رفتن دفاتر کاری تیست زیرا براساس تجربه چندین ماهه تداشتن دفتر بعتظر اید شناژده و کوتاه‌بینته‌ای است. تجربیات تتان می‌دهد که دورکاری به تقع اکثر کسب‌وکارها است و احتمالا بیشتر افراد به دورکاری در آینده روی خواهند آورد. از طرفی هم این روش کار جدید برای هر فرد یا کسب‌وکاری مناسب تیست. در این وضعیت، عدای از کارمندان دورکار، پیشرفت قابل ملاحظه‌ای داشته در حالی که بعضی از کارمندان اصلا دورکاری را تمی‌پسندند و به هیاهو و روابط انسانی موجود در محل کار عادت دارند. گروهی از کسب‌وکارها خود را با شرایط جدید به آسانی وفق دادهاند اما متاقلی که بیشتر در زمینه مشتری مداری و فروش فعالیت دارند به دلیل عدم وجود ارتباط مستقیم، انرژی لازم برای ادامه فعالیت را نخواهند داشت. در آینده، بیشتر افراد تمایل به ماندن در خانه و دورکاری خواهند داشت. دفاتر هر چند در شکل جدید، شاید کوچک‌تر یا انعطاف‌پذیرتر از فضای گذشته فعالیت خواهند کرد و کسب‌وکارها ترکیب عالی از همکاری مجازی و حقیقی خواهند بود.

مترجم: هوتسا عسکری نسب

ضرورت پیش‌بینی زمینه‌های توجه به محیط زیست و آب در سند الگو

رئیس اندیشکده آب و محیط زیست گفت: به دلیل واقع شدن ایران در منطقه خشک و نیمه‌خشک منابع آبی از اهمیت مضاعفی برخوردار است و ما باید در سند الگو زمینه‌های توجه به محیط زیست، آب و منابع طبیعی که پایه‌های اصلی برای پیشرفت کشور محسوب می‌شوند را به درستی پیش‌بینی کنیم.

به گزارش پیام آشنا به نقل از ایسنا، عباسعلی زالی در چهارمین روز نهمین کنفرانس الگوی اسلامی ایرانی پیشرفت که به صورت برخط برگزار شد، با موضوع مفاهیم و تدابیر پیشرفت و حکمرانی آب، محیط زیست و منابع طبیعی در اندیشکده آب و محیط زیست، گفت: بعد از نیروی انسانی که بزرگترین ثروت الهی است، محیط زیست، آب و منابع طبیعی پایه‌های اصلی برای پیشرفت کشور محسوب می‌شوند. پیشرفت در همه زمینه‌ها به اتحاه مختلف متکی بر این نعمتهای الهی است. ما باید در سند الگو زمینه‌های توجه به این بخش‌های مهم را به درستی پیش‌بینی کنیم.

وی ادامه داد: طبق فرمایش الهی «آب» منشاء همه چیز در جهان هستی است و پس از آن محیط زیست و منابع طبیعی است که در همه کشورها به ویژه کشورهای با اقلیم‌های متنوع مثل کشور خودمان اهمیت فوق‌العاده دارد. به دلیل واقع شدن ایران در منطقه خشک و نیمه خشک منابع آبی از اهمیت مضاعفی برخوردار است.

رئیس اندیشکده آب و محیط زیست خاطرنشان کرد: مردم باید نقش مهمی داشته باشند، تولید باید با سیاستگذاری‌های خاص خود نقش آفرین باشد و سیاستگذاران باید بیش از گذشته در رابطه با دستگاه‌های اجرایی انجام مسؤولیت کنند.

تاکیدِ دوباره مسئولان؛

استفاده مسافران از ماسک در اتوبوس اجباری است

ترفع مجدداً بر لزوم استفاده مسافران از ماسک در اتوبوس تاکید کرد و گفت: همانطور که بارها اعلام کرده ایم، استفاده همه مسافران از ماسک در ناوگان اتوبوسرانی پایتخت اجباری است.

به گزارش پیام آشنا به نقل از مهر، مهندس محمود ترفع با تاکید بر اثبات تأثیر ماسک در جلوگیری از انتقال ویروس کرونا به ویژه در محل‌های تجمع افراد، افزود: به همین دلیل، اهمیت و ضرورت استفاده از ماسک در اتوبوس مضاعف شده است.

وی با اشاره به لزوم به همراه داشتن ماسک از سوی مسافران، اظهار کرد: البته اگر مسافری ماسک به همراه نداشته باشد، می‌تواند نسبت به تهیه آن از ۶۰ مرکز عرضه ماسک در پایانه‌های اتوبوسرانی و ایستگاه‌های تبادلی و پر مسافر خطوط تندرو اقدام کند.

ترفع با بیان اینکه رعایت فاصله گذاری در ایستگاه‌ها و اتوبوس‌ها یک ضرورت است، تصریح کرد: از مسافران درخواست می‌کنیم اگر اتوبوسی با ظرفیت تکمیل به ایستگاه رسید از سوار شدن به آن اجتناب کرده و منتظر رسیدن اتوبوس بعدی بمانند.

مدیرعامل شرکت واحد اتوبوسرانی تهران در پایان با درخواست از مسافران برای استفاده از ماسک در اتوبوس به منظور حفظ سلامت خودشان و دیگران، خاطر نشان کرد: مسافرانی که در اتوبوس از ماسک استفاده نمی‌کنند، نه تنها نسبت به سلامتی خود بی تفاوت هستند بلکه ممکن است به سلامت سایر شهروندان نیز آسیب برسانند.

مهاجرت معکوس به روستاها با توسعه شبکه ملی اطلاعات

چهارمحال و بختیاری معاون توسعه روستایی و مناطق محروم رئیس جمهور گفت: توسعه شبکه ملی اطلاعات در روستاها در دولت تدبیر و امید به بیش از ۳ برابر، زمینه مهاجرت معکوس را به روستاها فراهم کرده است.

به گزارش پیام آشنا به نقل از ایسنا، محمد امید ۲۴ خردادماه در آیین رونمایی از دسترسی ۱۰۳۴ روستا در سطح کشور به شبکه ملی اطلاعات اظهار کرد: در دولت یازدهم و دوازدهم، سهم روستاها از شبکه ملی ارتباطات از ۳۰ درصد به بالاتر از ۹۵ درصد رسیده است.

وی با بیان اینکه ارتباط بیش از ۱۰۰۰ روستا با شبکه ملی اطلاعات فراهم شده است، افزود: توسعه شبکه ملی اطلاعات در روستاها در دولت تدبیر و امید به بیش از ۳ برابر، زمینه مهاجرت معکوس را به روستاها فراهم کرده است.

معاون توسعه روستایی و مناطق محروم رئیس جمهور، متصل شدن ۴۰ روستا در هفته به شبکه آبرسانی، دسترسی ۸۵ درصد از روستاهای کشور به گاز، متصل شدن ۳۵ کیلومتر روستا به راه اصلی به‌صورت هفتگی، ایجاد اشتغال برای روستائیان با دراختیار قرار دادن ۱۳۵۰۰ میلیون تومان تسهیلات ۴ و ۶ درصد و توسعه صنعت گردشگری روستاها را از اقدامات مهم دولت تدبیر و امید برشمرد.

امید ادامه داد: زیرساخت اصلی توسعه بوم‌گردی، شبکه ارتباطات است که تعداد خانه‌های بوم‌گردی از ۲۰۰ روستا به ۲۰۰۰ روستا در سطح کشور رسیده است.

وی با بیان اینکه در فرآوری محصولات روستایی، دام و ایجاد گلخانه اقدامات موثری صورت گرفته است، اظهار کرد: سهم اشتغال روستائیان از ۵ درصد به ۳۰ درصد رسیده و حدود ۷۰ درصد اعتبار به دهیاری روستاها در این دولت اختصاص یافته است.

در ادامه مهدی جمالی‌نژاد معاون عمرانی وزیر کشور در این آیین، با بیان اینکه توزیع متوازن جمعیت بایستی رقم بخورد، اظهار کرد: مقدمه این امر، توزیع عادلانه خدمات است.

وی با اشاره به اینکه پس از سال ۱۳۰۰ به دلیل تقسیمات نامتناسب اراضی، شاهد توزیع نامتعادل توسعه در نقاط مختلف کشور بودیم، اضافه کرد: حدود ۲۰ میلیون از جمعیت روستایی کشور در نقاط کم تراکم ساکن شدهاند.

جمالی‌نژاد با بیان اینکه ۳۷ هزار و ۱۰۰ روستا در کشور دارای دهیاری هستند، گفت: با حضور دهیاران اقدامات مختلف توسعه‌ای صورت گرفته و بهره‌گیری از سامانه‌های مختلف با مدد و همکاری وزارت ارتباطات آغاز شده که این سامانه‌ها بسیار متنوع بوده و پوشش مناسب روستاها این امکانات را در روستاها توزیع کرده است.

وی یکی از اهداف وزارت کشور را حرکت به سمت روستاهای هوشمند عنوان و تصریح کرد: بیش از ۸۶ درصد جمعیت روستایی تحت این ارتباط پایه هستند و توسعه کشور از روستاها عبور می‌کند.

زنی که ۶۰ سال است در کوهستان زندگی می کند

وحید صالحی- مسیر زندگی ما گاهی به سادگی عبور کردن یا نکردن از یک راه یا رسیدن و نرسیدن به یک قطار جور دیگری رقم می‌خورد. گاهی هم تصمیماتی بزرگ‌تر این مسیر را عوض می‌کند مثل زندگی «ننه نساء» که در ۱۷ سالگی تصمیم می‌گیرد پس از ازدواج با همسرش به کوهستان برود و از آن موقع تا حالا که ۶۰ سال می‌شود را هم‌لجازنگی کند.

حالا این روایتی چند کلمه‌ای از سال‌هایی طولانی است که ما فقط آن را می‌خوانیم اما «ننه نساء» آن را زندگی کرده. خودش می‌گوید سخت گذشته خیلی سخت در حدی که وقتی به این پیرزن مهربان و خنده رو می‌گویم اگر به ۱۷ سالگی برگردی باز هم حاضری همین مسیر را انتخاب کنی؟ لبخندی می‌زند و می‌گوید «دیگر جان ندارم حتی اگر باز هم جوان شوم.»

ننه‌نساء اینترنت واقعی شناسد

«ننه نساء» جایی همین نزدیکی کوچ زندگی می‌کند نزدیکتر از آنچه فکرش را بکنید اما این نزدیکی باعث نشده در این سال‌های پرمشقت زندگی از نعمت برق و آب و گاز و تلفن و... برخوردار باشد و هنوز که هنوز است با این چیزها غریبه مانده مثل وقتی که می‌گویم نه می‌دانی اینترنت چیست؟ یک لیوان چای خوشرنگ آتیشی تحویلم می‌دهد و می‌گوید «بواد که ندارم نه خواندن نه نوشتن نه شمردن.»

باید کوهنورد یا چیزی در این مایه‌ها باشی تا پی ببری همین نزدیکی‌ها یک نفر اینطور زندگی می‌کند. برای ملاقات با «ننه نساء» حدود ۲۰ دقیقه در جاده چالوس رانندگی کردم محدوده آدرس وارد یکی از قرعی‌های جاده خاطرها شدم، از پلی که روی رودخانه کوچ زده بودند عبور کردم و پس از رد کردن چند خانه و کوچه باریک از یک مسیر خاکی تا پای کوه رفتم. بعد از آن دیگر برای ماشین جایی نبود و پیاده به کوه زدم.

یک مسیر باریک در دامنه کوه پیش رو داشتم که اطرافش پر از درخچه‌های سیاق بود یک طرف آن هم دره‌ای تقریبا با شیب تند و خطرناک بود که رودی کوچک پایین آن جریان داشت. هر چه پیش می‌رفتم رودخانه کوچ محو و سر و صدای جاده چالوس هم کمتر و کمتر می‌شد تا جایی که دیگر سکوت مطلق بود فقط گاهی صدای باد در علف‌های انبوه خشک دامنه کوه می‌پیچید.

بعد از نیم ساعتی پیاده‌روی اولین نشانه‌های خانه پیرزن قصه ما خودنمایی می‌کند چند درخت نحیف آلبالو و سیب در امتداد مسیری که پیموده بودم تلاش می‌کردند بگویند اینجا ورودی یک خانه است.

بوی آتش و دمپخت «ننه نساء» در فضای خفه‌اش پیچیده بود. یک چنار بزرگ. یک گردوی تنومند و یک درخت گیلاس پیر نمای خانه را به طور کامل پوشانده بود. به استقبالم آمد خوش آمد گویی گرمی داشت گویی سال‌هاست من را می‌شناسد. راهنمایم کرد روی تخت چوبی کنار اجاق که سال‌ها آتیش روشن کرده بود بنشینم و خودش رفت تا وسایل بتدیرایی را بیاورد. سکوت مطلق هنوز امتداد داشت فقط صدای شرشر آب باریکه‌ای که با لوله از چشمه کوچک بالای کوه تا خانه‌اش کشیده بود می‌آمد. با یک قوری برای آماده کردن بساط چای آمد که گفتم ننه مزاحمت نمی‌شوم فقط می‌خواهم کمی با شما حرف بزنم و گفت و گوی ما آغاز شد.

۶۰ سال است در کوه زندگی می‌کنم

«ننه نساء» اینطور شروع کرد «در ثروان به دنیا آمدم. من آخرین قرزند خانواده‌ام هستم. شش خواهر و برادر بودیم و وقتی ۱۷ سالم بود ازدواج کردم و با همسرم آمدم اینجا. همسرم می‌گفت پدرش هم همینجا زندگی می‌کرده و شاید از ۱۵۰ سال پیش اینجا سکونت بوده است که ۶۰ سال آن سهم من شده، یعنی ۶۰ سال است که همینجا زندگی می‌کنم»

در حالی که با آتش سرگرم است می‌گوید: «همینجا هر سه پسر و هر دو دخترم به دنیا آمدند و پدرشان هم چند سال پیش عمرش را داد به شما بچه‌ها را با مشقت زیاد بزرگ کردم، خیلی سختی کشیدم؛ بچه‌ها حالا زندگی خودشان را دارند. انقدر کار کردم که دیگر نمی‌توانم مسیر اینجا تا ده را بروم»

آتشش کمی گر گرفته و خیالش راحت می‌شود و ادامه می‌دهد: «زندگی ما همینجا بود و دیگر جایی نبود برویم، زمستان‌های سردی در طول این ۶۰ سال دیدم البته الان هیچ مثل قبل نیست مثلا آن سال‌های اول آنقدری برف می‌آمد که تا پشت بام می‌رسید اما دیگر اینطور نیست.»

گاهی گرگ به زندگی ننه نساء سرک می‌کشد

به آن بالای کوه نگاهی می‌اندازد و می‌گوید: «بعضی وقت‌ها می‌شد گرگ تا همین نزدیکی می‌آمد البته شاید حالا هم بیاید ولی نشنه تا داخل محدوده بیاید چند باری هم مار حیوان‌هایمان را نیش زده»

«ننه نساء» که از دار ناز قطط چند گاو و مرغ و چند درخت گردو و سیب و گیلاس و آلبالو و همین خانه که به زور می‌شود نامش را خانه گذاشت دارد به آرامی لیوانی را بر می‌دارد به آن آبی بزند و برایم جای بریزد. می‌گوید: «این آب را می‌بینی؟ تا چند وقت پیش نبود و باید از دره پایین می‌رفتم و آب می‌آوردم اما حالا این لوله کارم را راحت‌تر کرده و همیشه آب دارم»

آخرین روزهای بهار است هوا کمی به تابستان میل دارد اما نمی‌توانم به این فکر نکنم که این زن رنج دیده چطور زمستان‌های سرد را اینجا سپری کرده و می‌گفت می‌گوید «داخل خانه گرسی دارم و با همان ۶۰ زمستان را دیدم» اگرچه خودم جواب این سوالم را می‌دانم اما از «ننه نساء» می‌پرسم تا حالا شده مسئولی گذرش به خانه‌ات بیفتد؟ می‌گوید: «نه تا حالا نشده» می‌پرسم حالا قرض کن یک روز یکی از مسئولان آمد درخواستی داری؟ مشخص است پیدایش از گفتن درخواستش خجالت زده شده اما اصرار می‌کنم که می‌گوید: «کاش برق داشتم تا فضای خانه روشن باشد اینجا مار و عقرب زیاد دارد اگر روشن باشد می‌بینمشان»

«ننه نساء» چون بیق نداشته و خیلی کم به شهر رفته تلویزیون هم خیلی کم دیده است. می‌گوید: «می‌توانم ماشین سوار بشوم حلم بد می‌شود و برای همین نمی‌روم، تلویزیون هم ببینم چشمم درد می‌گیرد از رادیو هم قراری هستم اما خبر دارم که این مریضی (کرونا) آمده و دعا می‌کنم زودتر برود.»

ننه نساء از زندگی فقط سختی‌ها را به یاد دارد

حالا چایی «ننه نساء» دم کشیده و پویش می‌آید. همینطور که برایم چای می‌ریزد می‌گوید نه خاطره‌ای داری بگویی؟ بلافاصله ۶۰ سال اینجا زندگی کردهای؟ می‌گوید «این ۶۰ سال فقط سختی بود هر روز یاد نمم آتش روشن کردم چای دم کردم غذا پختم بچه‌ها را هم با توکل به خدا بزرگ کردیم؛ به درختها و گلوها رسیدم و... هر اتفاقی تو این چند سال آن بیرون افتاده اینجا هیچ فرقی نکرده همین بود که هست.»

حرفی ندارم بگویم، بلد نمی‌شوم با اجازه «ننه نساء» اطراف خانه‌ای که خستگی از دره دیوارش می‌ریزد و به زور خودش را سر پا نگه داشته چرخی بزنم، نگاهی به اطراف می‌اندازم، دیوارهایی که ریخته سقف طویله‌ای که آرام آرام دارد نشست می‌کند، درخت گردویی که مریض شده و گردوهایش دفه دانه در حال افتادن و از بین رفتن است و البته به «شب» فکر می‌کنم به اینکه هم باید تا هوا تاریک نشده برگردم و هم اینکه وقتی تاریک می‌شود «ننه نساء» باید مثل تمام عمرش باز هم در سیاهی شب سر کند.

بسر می‌گردم برای خداحافظی به همان گرمی که از من استقبال کرده بود بدرقهام می‌کند. در راه باز گشت با خودم فکر می‌کنم کاش می‌شد خواسته «ننه نساء» را برآورده کرد یک رشته برق یک جوری از یک جایی برایش کشید یا چه می‌دانم یک بیل خوشبدی برایش گذاشت تا خفه‌اش بعد از ۶۰ سال روشن شود تا از مار و عقرب در امان باشد تا کمی از رنج این همه سال بکاهد کاش...

گردشگری

اولین خسارت کرونا به گردشگری منتشر شد

کمیسیون گردشگری اتاق بازرگانی تهران در اولین تتشت خود در دوران شیوع کروناتر سال جدید با انتشار آمار خسارت کرونا به بازار گردشگری جهان و ایران، به تبلیغ توریسم ایران توسط این اتاق پرداخته است. عبور دولت از استارت‌آپ‌ها به نقع سنتی‌های عرصه توریسم از مهمترین مشکلات کسب‌وکارهای کوچک و خدمات توین گردشگری است که با حمایت نمایندگان ارشد تجاری و اتاق‌های تجاری از این کسب‌وکارها امکان توسعه، رشد و رونق گردشگری و همچنین ایجاد اشتغال فراهم خواهد شد.

به گزارش پیام آشنا به نقل از دنیای اقتصاد، مجید حسینی‌نژاد، فعال گردشگری در حوزه خدمات توین استارت‌آپ‌ها در اولین تتشت اتاق بازرگانی تهران با محوریت توصیف وضعیت اقتصادی کشور در بحران کرونا سه محور مهم وضعیت بازار گردشگری در بحران کرونا و پس از آن را مطرح کرده است. بازار گردشگری در جهان کمتر ۱۰ درصد از اقتصاد را به خود اختصاص داده امکان اشتغال‌زایی و ایجاد کسب‌وکارهای کوچک و توین خدمات توریسم را تنیز فراهم کرده است به‌گونه‌ای که ۱۰ درصد از اشتغال جهان متعلق به بخش گردشگری است. صنعت توریسم علاوه بر رشد اقتصادی در سلامت جامعه و همچنین رشد و توسعه افراد تاثیرگذار است و همچنین از مهمترین دلایل سفر افراد تقویت آرامش، تندرستی و سلامت در جهت دستیابی به معنای تازه‌ای از زندگی است. همه‌گیری ویروس کرونا تاثیر در جهان بیشترین آسیب را به بخش گردشگری و اقتصاد آن وارد کرده و منجر به خسارت هزار میلیاردی به این صنعت درآمدزا در جهان شده است. براین اساس با توجه به اعلام سازمان جهانی گردشگری بیش از ۱۰۰ میلیون فرصت شغلی از این رفته و تقریبا به صفر رسیده است. در ایران تیز بیش از ۹۰ درصد بازار گردشگری به حالت تعطیل درآمده و فروش خدمات توریسم به صفر رسیده است.

اگرچه اکنون با کنترل تسیی ویروس کرونا و بازشدن تسیی شرایط سفر این رقم به ۵ تا ۱۰ درصد رسیده است. میزان خسارت‌های وارده بر بازار گردشگری در ایران تنها طی دو ماه اسفند و فروردین ۵۳۰۰ میلیارد تومان برآورد شده که به اشتغال این بخش به‌شدت آسیب رساندهاست و منجر به بیکاری حدود ۱۲ هزار راهنمای گردشگری شده است. در ایران حدود ۲۴۰ هزار فرصت شغلی به‌طور مستقیم و ۵۵۰ هزار نفر به‌طور غیرمستقیم در عرصه گردشگری فعالیت می‌کنند. بیکاری تاثیرات گسترده‌ای در این بازار داشته که منجر به از دست رفتن بازار کار، تعدیل نیرو، لغو تورها و بلیت‌ها و ترس از آینده مبهم شده است. خسارت تاشی از کرونا تمامی بخش‌های حمل‌ونقل، اقامتی و گردشگری را درپی می‌گیرد و منجر به بحران مالی گسترده‌ای برای ایران‌ها، هتل‌ها، آژانس‌ها و به‌ویژه کسب‌وکارهای کوچک و خدمات توین استارت‌آپ‌ها شده است. دو استارت‌آپی که در حوزه گردشگری سلامت و اقامت و بوم‌گردی فعالیت می‌کردند و دارای رشد ماهانه بین ۱۵ تا ۲۰ درصد بوده و درآمدی میلیاردی داشته اکنون با تعدیل نیروی گسترده عدم گردش مالی و درآمد و کاهش بی‌سابقه اقتصادی خدمات مواجه شده‌اند و رشد ماهانه درآمدی آنها به صفر رسیده است.

دولت با اختصاص تسهیلات ۲۸۰۰ میلیارد تومانی در قالب وام ۱۲ درصدی سعی در کمک به کسب‌وکارهای آسیب‌دیده از بحران کرونا دارد که البته تاکنون کسب‌وکارهای آسیب‌دیده موفق به دریافت آن نشده‌اند. این وام فقط به سه گروه آژانس‌ها، هتل‌ها و ایرلاین‌ها تعلق می‌گیرد و به کسب‌وکارهای کوچک و خلاق که در زمینه توریسم فعالیت می‌کنند و با ارائه خدمات توین و مدرن در رونق و توسعه بازار گردشگری بسیار تاثیرگذار بوده‌اند اختصاص داده تمی‌شود و استارت‌آپ‌ها به‌دلیل درگیری همیشگی با نظام بوروکراسی حاکم و دریافت مجوز و تعریف در قالب یک شرکت در مکان خاص و داشتن تیروی کار بهره‌ای از این وام نخواهند برد. دولت با عبور از بخش مدرن به تفع سنتی‌های بازار گردشگری و عدم حمایت کافی موجب تادیده گرفتن این بخش مهم بازار گردشگری که در دنیا تاثیرگذارترین بخش بازار گردشگری به‌شمار می‌رفته می‌شود.

کشورهای توریست‌پذیر بیشترین بخش درآمدی خود را از فعالیت‌های گسترده استارت‌آپ‌ها کسب می‌کنند به این منظور به‌عنوان حامی مهم این بخش از فعالان گردشگری به‌شمار می‌روند که با اعطای تسهیلات گوناگون عرصه فعالیت آنها را گسترش می‌دهند. زیرا فعالیت خدمات توین استارت‌آپ‌ها متجر به درآمدزایی و اشتغال افراد بومی می‌شود و حجم بالای اشتغال، درآمد بسیاری را در اختیار این فعالان توریسم و در نتیجه بازار گردشگری قرار خواهد داد. در ایران امکان رشد و ظهور استارت‌آپ‌ها به‌عنوان بخش مهم و اساسی فعالان گردشگری وجود تدارد و از این افراد حتی در قالب گروه دانش‌بنیاد و خلاق استفاده تمی‌شد از تگاه متولیان گردشگری، در مسیر رشد و توسعه بازار گردشگری شرکت‌های توین استارت‌آپ‌ها ملاحیت لازم را برای ورود در عرصه گردشگری تدارند. اگر به این فعالان فرصت کافی داده تشود برای بازار گردشگری خطرآفرین خواهد بود و می‌تواند به رکود این بازار متجر شود، زیرا این توع خدمات توین می‌تواند بیشترین درآمد را برای صنعت توریسم ایران ایجاد کنند. براین اساس می‌توان گفت تا درک درستی از چگونگی استفاده و بهره‌گیری از استارت‌آپ‌ها به‌دست آورده تشود گردشگری به شکل واقعی توسعه‌ای خود به‌وجود خواهد آمد و این امر تنها درصورت تقتس مستقیم افراد در کسب درآمد و تجربه اتفاق خواهد افتاد. به گزارش «دنیای اقتصاد» برای حمایت از استارت‌آپ‌ها و تبلیغ توریسم می‌توان با استفاده از تعاملدگان ارشد تجاری کشورها و اتاق‌های تجاری و سرمایه‌گذاری در این حوزه آینده گردشگری ایران را تغییر داد و در مسیر رشد و توسعه پایدار توریسم گام برداشت. شکل گردشگری در ایران درحال تغییر و تحول است که اقدامات گسترده‌ای در این عرصه درحال انجام است. بهره‌گیری از اتاق‌های مشترک تجارت و کارشناسان کمیسیون گردشگری و تشکیل تیم به‌منظور جذب توریست ورودی و همچنین ارائه طرحی برای بازگشت گردشگری به شرایط پیش از کرونا با حمایت و کمک هیات‌رئیسه اتاق بازرگانی تهران متجر به ایجاد فضای کافی و علمی استارت‌آپ‌ها خواهد شد این ارتباط می‌تواند توریسم ایران را به جهان معرفی کند و در زمینه کارآفرینی گردشگری رساله تقش قابل توجهی ایفا خواهد کرد. در جهت رونق گردشگری در ایران می‌توان با استفاده از ساخت اکوسیستم توآوری و استفاده از پلت‌فرم‌های رایج در حیات‌دستی و گردشگری عتایر ضمن گسترش توریسم در جهت حفظ فرهنگ تیز گام برداشت و از آنجا که آژانس‌ها به تنهایی قادر به بردوش کشیدن بار گردشگری تیستند. شرکت‌های کوچک و خدمات توین استارت‌آپ‌ها می‌توانند بیشترین تقتس را در توسعه بازار گردشگری داشته باشند.

قانون اخذ پروانه برای نوسازی ساختمان‌های بافت فرسوده حذف شد

عضو شورای شهر تهران از حذف قانون اخذ پروانه برای نوسازی و استحکام‌بخشی ساختمان‌ها در بافت فرسوده خبر داد.

به گزارش پیام آشنا به نقل از همشهری آنلاین، زهرا نژادبهرام رئیس کمیته شهرسازی شورای شهر تهران در تشریح آخرین جزئیات برگزاری کمیته زیرساخت در صبح امروز گفت: یکی از مواردی که موجب می‌شد مالکان ساختمان‌های فرسوده و نامقاوم نسبت به ایمن‌سازی ملک خود تعلل نشان ندهند، بحث اخذ مجوزهای شهرسازی بود.

رئیس کمیته شهرسازی شورای شهر تهران افزود: اخذ مجوز و پروانه برای ایمن‌سازی ساختمان‌های ناایمن دارای پیچیدگی‌های خاصی بود که در جلسه صبح امروز تصمیم بر این شد تا اخذ جواز ساختمانی برای مستحکم‌سازی ساختمان‌های بافت فرسوده برداشته شود.

نژادبهرام ادامه داد: شیوه‌نامه‌های لازم در این بخش به معاونت معماری و شهرسازی مناطق ارسال می‌شود تا پس از آن بتوانیم به وسیله آن از پیچ مستحکم‌سازی ساختمان‌ها گذر کنیم.

او در پاسخ به این سوال که آیا تسهیلاتی نیز در این بخش به مالکان ساختمان‌های بدون استحکام نیز پرداخت می‌شود، گفت: برای مستحکم‌سازی ساختمان‌ها در بافت فرسوده تسهیلات مالی در نظر گرفته نشده اما راهکارهایی در نظر گرفته شده است تا به وسیله آن مستحکم‌سازی ابنیه با هزینه کمتری انجام شود.